

редница длъжности и за извършването на определени дейности. Освен това, една осъдителна присъда е „морално петно“, което гражданинът вечно ще носи в „биографията си“

Следователно, проблемът не е до размера на наказанието (500 000 лв. глоба), а до засягането на редица конституционни права (чл. 32, ал. 1 „чест, достойнство, добро име“; чл. 39 „свободата на словото“; чл. 48 „правото на труд“ и т. н.).

Когато гражданинът (подсъдим) се счита за невинен, че не е извършил престъплението, в което се обвинява, не може да търси правосъдие пред най-висшата съдебна инстанция (КС), защото му е наложено наказание до 500 000 лв. глоба. Този гражданин се лишава от правосъдието на третата инстанция, от възможността пред най-висшите магистрати да докаже своята невинност.

По този начин се ограничават и конституционни правомощия на ВКС по чл. 124 от Конституцията, който е длъжен да осъществява „надзор за точното и еднакво прилагане на законите от всички съдилища“. Чрез чл. 349, ал. 2 НПК фактически и юридически се изключва надзора за законност на ВКС на част от присъдите, постановени от по-долните съдилища (окръжни или апелативни). Никой не може да гарантира, че въззивният съд не е допуснал съдебна грешка, а чл. 121, ал. 2 от Конституцията прогласява принципа за обективната истина.

С чл. 349, ал. 2 ЗИДНПК се ограничават и правомощията на прокурора по чл. 127, т. 3 от Конституцията. Възможно е прокурорът да счита, че присъдата с която е наложено наказание до 500 000 лв. страда от редица пороци (нарушение на материалния или процесуалния закон), но не може да я протестира пред ВКС.

Следователно, § 20 (чл. 349, ал. 2)ЗИДНПК противоречи на чл. 119, ал. 1; чл. 121, ал. 2; чл. 124 от Конституцията, защото изключва триинстанционното производство, а с това нарушава и правото за защита на гражданите.

Второ, в подобна светлина стои проблемът и с § 20 (чл. 349, ал. 3, т. 1-3)ЗИДНПК, който гласи: „(3) Касационната инстанция може да не образува касационно производство в случаите, когато: 1. е наложило наказание лишаване от свобода до една година или друго, по-леко наказание; 2. е присъдено обезщетение поотделно до 600 000 лв.; 3. повторно обжалваната присъда за утежняване положението на подсъдимия е същата, еднаква или по-благоприятна за него от веднъж отменената по същото искане.“

Този законен текст създава редица неясноти. Първо, кой ще преценява кога да образува и кога да не образува касационното производство - председателят на ВКС, зам.-председателите; съдия или състав. Второ, въз основа на какви законови критерии ще се отказва или приема образуването на касационното производство. Трето, ще подлежи ли на обжалване отказа за образуването на касационното производство. Четвърто, ще се мотивира ли отказа за образуване на касационното производство, което по същество означава, че този който е постановил отказа, счита жалбата за неоснователна, а присъдата (решението) за правилно. Пето, Защо не закона, а едно субективно, лично мнение ще решава, когато касационното производство е допустимо и кога не. Това създава условия за извънправни влияния върху

съдиите от ВКС, за да допуснат една жалба до разглеждане. И още нещо, ако една касационна жалба в хипотезата на чл. 349,ал. 3 бъде допусната за разглеждане в открито съдебно заседание, то този факт в голяма степен обвързва ВКС, че тя е основателна, защото в противен случай не трябва да се образува касационно производство (с аргумент за противното по чл. 349,ал. 3).

Тези проблеми имат конституционно измерение. Те са свързани с аргументите, изтъкнати по-горе. Това е така, защото в хипотезата на чл. 349,ал. 3 страните по делото могат да бъдат лишени от третата инстанция, от правораздаването на ВКС (чл. 124 от Конституцията). Съгласно чл. 121,ал. 1 от Конституцията „съдилищата осигуряват равенство и условия за състезателност на страните в съдебния процес“, а чл. 349,ал. 3 ЗИДНПК дава възможност за субективна преценка - в едни случаи да допусне касационното обжалване, т. е. правораздаване пред третата инстанция, а в други да откаже правосъдие. Примерно, ако на един гражданин - подсъдим му е наложено наказание от 7 месеца лишаване от свобода за извършена кражба, може да му се допусне разглеждане на делото пред ВКС, а на друг гражданин - подсъдим, на който също е наложено наказание от 7 месеца лишаване от свобода за кражба, ВКС ще откаже да разгледа делото, като примерно и двамата граждани се считат за невинни. Нарушава се конституционния принцип за равенство, както в правораздаването, така и в по-общия план на равенството по чл. 6 от Конституцията.

Господа конституционни съдии,

Предвид на изложеното до тук, моля на основание чл. 149,ал. 1,т. 2 от Конституцията да обявите за противоконституционен § 20,с който се създава чл. 349,ал. 2 и 3 от ЗИДНПК, тъй като противоречи на чл. 119,ал. 1;чл. 121,ал. 1 и 2;чл. 124 от Конституцията.

Като заинтересовани страни, моля да конституирате министърът на правосъдието и правната евроинтеграция, Върховният касационен съд, главният прокурор, директорът на Националната следствена служба, Централният съвет на адвокатурата, Комитетът по правата на човека - бул. „Дондуков“ N 2, както и парламентарните групи в 38-то НС.

7.02.1998 г.

С уважение:

- 1. Рлобен Корнезов -
- 2. Стефан Стоянов -
- 3. Кевеливо Фурнаджиев -
- 4. Пламен Славов
- 5. Донка Ст. Дончева
- 6. Ангел Тракев
- 7. Вилен Димитров
- 8. Васил Козамев
- 9. Георги Казобанев

10. Дора Илиева Янкова
11. Урнчо Иванч Марамбоур
12. Антониса Георганович
13. Петър Мутафчиев
14. Бамис Венелиев
15. Благоевс Хр. Сенив
16. Ангел Илиев
17. Любомир Божков
18. Иван Костадинов Иванч
19. Стефан Велел. Гейчешев
20. Асей Сим. Гарузов
21. Любомир Пенел Данчев
22. Златко Стоянов Златч
23. Иван Георгиев Женов
24. Весиз Величаров
30. Драгомир Митов
31. Илия Ангелов Божков
32. Иво Петров Стоянов
33. Иван Зенков
33. Келко Владалов
34. Румен Авдара
35. Евген Кеура
36. Андон Даначев
37. Георги Пиряхот
38. Тодор Иванов Костадинов
39. Георги Димитр. Михайлов
40. Михаил Митков
41. Руен Сожков
42. Юлиан Димитров

- 5-
43. Купян Павел Иванович
44. Георги Георгов Георгиев
45. Аманас Тодоров Мерджанов
46. Павел Павел
47. Иван Иван
48. Мелемюр Н. Димитров
49. Бойко Великов
50. Петър Петров